

er vist ingen Tvivl om, at der stadigt fleer Af- gang og Tilgang blandt dem, saa at der er Tale om Pensionering. Det forekommer mig, et noget Eignende vil være Tilfældet ved Jernbanen; thi det er jo aabenbart, at navnlig der maa Afgang stadigt finde Sted uden nogen videre Omstændighed, idet det jo ikke kan betvivles, at de ved Jernbaner ansatte Personer ikke paa nogen Maade kunne forblive hele deres Levetid igjennem i deres Stilling ved Banen; der findes jo nemlig kraftige, yngre og active Mænd til disse Poster, og disse ville neppe nogenstunde modtage Ansættelse under den Forudsætning, at de vilde kunne vente Pension i Tilfælde af forandrede Forhold. De vilde det saameget mindre, som jeg troer at vide, at der f. Ex. ved den jydsk Jernbane allerede er indrettet private Pensionsfonds eller Alderdoms-Forsørgelsesfonds mellem Personalet indbyrdes, og dette gjør det da ogsaa saameget mindre paatrængende for Regjeringen i sin Tid at tage Pensionshensyn til disse Mænd. Jeg kan, hvad selve Administrationen angaaer, give det ærede Medlem Ret i, at det vilde være yderst uheldigt, om denne, endogsaa i sine Details, skulde stee fra et Departement i Indenrigsministeriet, idet der da neppe kan være nogen Tvivl om, at man med Hensyn til den praktiske Drift af Banerne saa vilde være flettere tjent, end man med Rette eller Urette frygter for at blive, hvis Banerne kom ind under det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg kan heller ikke see Andet, end at Lovudkastet aabner fuldstændig Udgang til, at Indenrigsministeren kan ordne Forholdet saaledes, at der bliver een i Land og Sandhed virkelig Driftsbestyrer af Banerne med en saa tilstrækkelig Uafhængighed og med en saa tilstrækkelig sikker Stilling, at der ikke kan være Tale om Andet, end at han bestyrer den hele Banestrækning, saavel fra et teknisk, økonomisk, som fra et Statsformaals Standpunkt, og saaledes som Jernbaner bedst bør og kunne drives, saa at altsaa Bestyrelsen ikke fleer i den Collegialform, som vi kjende i andre lignende Retninger, men som vi ganske vist ikke vilde være tjente med her. Jeg tvivler ikke om, at navnlig vor nuværende ærede Indenrigsminister, der ganske vist har et aabent Blik netop for den praktiske Ordning af slige Sager, vil

vide at træffe det Rette i den Henseende, og jeg kan derfor ikke paa dette Punkt nære nogen stor Betænkelighed. Som sagt, der er allerede gjort saamange almindelige Bemærkninger til denne Sag, der alle have imødegaaet den første ærede Taler (Hage), der foreløbigt er den Æneste, der har udtalt sig mod Lovforslaget, at jeg for Dødelikket skal indskrænke mig til, hvad jeg her har tilladt mig at sige.

Indenrigsministeren: Jeg behøver jo vel neppe at erindre det høie Thing om, at dette Lovforslag, der er indbragt i det andet Thing, midlertidig har trængt et Regjeringsforslag tilside, men ogsaa kun midlertidigt. Jeg ønsker at gjøre opmærksom paa, at det paa-gjældende Regjeringsforslag hviler i det andet Thing, idet det venter paa Afgjørelsen i Folkethinget af det Spørgsmaal, om man overhovedet vil tilstede, at Staten udløser det jydsk-syenste Driftselskab, for paa anden Maade at disponere over disse Baners Drift, og jeg kunde derfor meget ønske, at Thingets Afstemning over denne Sags Overgang til 2den Behandling maatte være afgjørende for Hovedspørgsmalets Vedkommende og maatte afgive en Besvarelse af det Spørgsmaal, hvorvidt dette Thing er enigt med det andet Thing i, at det nu er paa Tiden og paa høie Tid, at Staten udløser det hidtilværende jydsk-syenste Selskab for selv midlertidigt at drive Statsbanerne. Om denne Midlertidighed skal være i 1, 2 eller 3 Aar, om den skal søges snarest muligt afløst ved en Vortforpagtning, eller om man nærer den Forventning, at den kan komme til at udstrække sig over en meget lang Tid, er, forekommer det mig, meget underordnende Spørgsmaal, om hvilke man vistnok forholdsvis let vil opnaae Enighed, naar man kun er enig om Hovedspørgsmaalet. Derfor Mogen skulde have personlig Ulyst til at gaae ind paa det foreliggende Lovforslag, maatte det vistnok være den Minister, som skal bringe Loven til Udførelse, thi jeg troer, at det vil være en lidet misundelsesværdig Stilling, Mæret igjennem at staae ligeoverfor Forlangender af Publicum, som aabenbart vil være langt mindre billigt ligeoverfor Staten som Driftsentrepreneur, end det er ligeoverfor et privat Selskab, og dernæst